

Załącznik do Zarządzenia nr 8/2024
z dnia 9 sierpnia 2024 r

Standardy ochrony małych dzieci

wersja pełna

Sierpień 2024

Spis treści

Rozdział I. Objaśnienie terminów.....	5
Rozdział II. Kwalifikacja zagrożenia bezpieczeństwa dzieci i procedur interwencji.....	8
Rozdział III. Postanowienia ogólne.....	8
Rozdział IV. Rozpoznawanie i reagowanie na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci.....	9
Rozdział V. Procedury interwencji w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa dziecka.....	13
Rozdział VI. Monitoring stosowania standardów ochrony dzieci i realizacji standardów ochrony dzieci w zakładzie.....	16

Wykaz załączników

Załącznik nr 1 Oświadczenie o zobowiązaniu się do przestrzegania Standardów ochrony małoletnich.....	17
Załącznik nr 2 Oświadczenie o państwie lub państwach zamieszkania w ciągu ostatnich 20 lat	18
Załącznik nr 3 Oświadczenie w przypadku braku informacji z rejestru karnego.....	19
Załącznik nr 4 Lista instytucji, do których można skierować rodzica potrzebującego wsparcia dla siebie i dla dziecka.....	20
Załącznik nr 5 Uprozczone schematy interwencji w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa dziecka.....	24
Załącznik nr 6 Wersja skrócona Standardów ochrony małoletnich.....	26

Rozdział I. Objaśnienie terminów

§ 1

1. Obwód Lecznictwa Kolejowego, zwany dalej „zakładem” – podmiot prowadzący działalność leczniczą w rozumieniu ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. *o działalności leczniczej* bez względu na formę prawną i źródło finansowania, świadczący usługi dzieciom lub działający na rzecz dzieci.
2. Personel, personel zakładu – pracownicy, współpracownicy, niezależnie od podstawy zatrudnienia (w tym osoby świadczące usługi w oparciu o umowy cywilnoprawne, wolontariusze, studenci, rezydenci, stażyści, praktykanci), pełniących stanowisk (lekarze, pielęgniarki, fizjoterapeuci, rehabilitanci, logopedzi, dietetycy, psychologowie i inni pracownicy medyczni, personel administracyjny, pomocniczy, w tym sprzątający i pilnujący porządku).
3. Kierownik, zwany dalej „dyrektorem” – osoba, która w strukturze zakładu, zgodnie z obowiązującym prawem i/lub wewnętrznymi dokumentami, jest uprawniony do podejmowania decyzji o działaniach zakładu.
4. Podmioty współpracujące – podmioty zewnętrzne współpracujące z podmiotem leczniczym: stowarzyszenia i organizacje naukowe oraz zawodowe, dostawcy usług na rzecz podmiotu leczniczego, agencje ochrony, pralnia, apteka, sklep medyczny.
5. Małoletni, zwany dalej „dzieckiem” – osoba, która nie ukończyła 18 roku życia; albo po ukończeniu 16 roku życia, która zawarła związek małżeński za zgodą sądu rodzinnego.
6. Opiekun – przedstawiciel ustawowy dziecka: rodzic¹ albo opiekun²; rodzic zastępczy³; opiekun tymczasowy (czyli osoba upoważniona do reprezentowania małoletniego obywatela Ukrainy, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub bez opieki osób dorosłych)⁴.
7. Zgoda opiekuna – zgoda rodziców albo zgoda opiekuna, rodzica zastępczego lub opiekuna tymczasowego. Jednak w przypadku braku porozumienia między rodzicami dziecka należy poinformować rodziców o konieczności rozstrzygnięcia sprawy przed sądem rodzinnym.
8. Krzywdzenie dziecka – każde zachowanie względem dziecka, które stanowi wobec niego czyn zabroniony. Oprócz tego krzywdzeniem jest zaniechanie (zamierzone lub niezamierzone), działanie lub zaniechanie, a także każdy jego rezultat, skutkujący naruszeniem praw, swobody, dóbr osobistych dziecka i zakłóceniem jego rozwoju. Wyróżnia się następujące,

¹ W rozumieniu art. 98 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego

² W rozumieniu art. 155 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego

³ W rozumieniu Art. 1121 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego

⁴ W rozumieniu art. 25 Ustawy o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa

podstawowe formy krzywdzenia:

1) przemoc fizyczna wobec dziecka – jest to działanie bądź zaniechanie wskutek, którego dziecko doznaje faktycznej fizycznej krzywdy lub jest na nią potencjalnie narażone. Krzywda stanowi rezultat działania bądź zaniechania ze strony rodzica, opiekuna, osoby odpowiedzialnej za dziecko, posiadającej nad nim władzę ze strony rodzica, opiekuna, osoby odpowiedzialnej za dziecko, posiadającej nad nim władzę lub takiej, której ufa. O przemocy fizycznej mówimy zarówno w wymiarze jednorazowym, jak i powtarzającym się.

2) przemoc psychiczna wobec dziecka – jest to przewlekła, niefizyczna, szkodliwa interakcja pomiędzy dzieckiem a osobą za nie odpowiedzialną lub osobą, której dziecko ufa. Tak jak w przypadku przemocy fizycznej obejmuje zarówno działania, jak i zaniechania. Do przejawów przemocy psychicznej zaliczamy m. in.:

- a) niedostępność emocjonalną,
- b) zaniedbywanie emocjonalne,
- c) relację z dzieckiem opartą na wrogości, obwinianiu, oczernianiu, odrzucaniu,
- d) nieodpowiednie rozwojowo lub niekonsekwentne interakcje z dzieckiem,
- e) niedostrzeżenie lub nieuznanie indywidualności dziecka,
- f) niedostrzeżenie lub nieuznanie granic psychicznych między dzieckiem a osobą odpowiedzialną,
- g) nieodpowiednią socjalizację, demoralizację, sytuacje, w których dziecko jest świadkiem przemocy.

3) przemoc seksualna wobec dziecka (wykorzystanie seksualne dziecka) – jest to angażowanie dziecka poprzez osobę dorosłą lub inne dziecko w aktywność seksualną. Dotyczy sytuacji gdy nie dochodzi do kontaktu fizycznego (np. ekshibicjonizm, molestowanie werbalne – np. prowadzenie rozmów o treści seksualnej nieadekwatnej do wieku dziecka, komentowanie w sposób seksualny wyglądu i zachowania dziecka, zachęcanie do kontaktu z treściami pornograficznymi, grooming – strategie nieseksualnego uwodzenia dziecka z intencją nawiązania kontaktu seksualnego w przyszłości) i gdy do takiego kontaktu dochodzi (sytuacje takie jak: dotykanie dziecka, zmuszanie dziecka do dotykania ciała sprawcy, stosunek seksualny). Każda czynność seksualna podejmowana z dzieckiem przed ukończeniem 15 roku życia jest przestępstwem. W przypadku dzieci mówimy o wykorzystaniu seksualnym, kiedy między wykorzystującym (dorosłym, inne dziecko) a wykorzystywanym (dziecko) z uwagi na wiek lub stopień rozwoju zachodzi relacja siły, opieki czy zależności. Do innej formy wykorzystywania seksualnego dzieci zalicza się wyzyskiwanie seksualne np. wykorzystanie dziecka lub jego wizerunku do tworzenia materiałów przedstawiających seksualne wykorzystywanie tzw. CSAM (na przykład z wykorzystaniem oprogramowania). Jest to jakiegokolwiek: faktyczne lub

usiłowane nadużycie podatności dziecka na zagrożenia, przewagi sił lub zaufania – w celu seksualnym. Wyzysk seksualny obejmuje (choć nie jest to konieczne) czerpanie zysków finansowych, społecznych lub politycznych z wykorzystania seksualnego. Szczególnie zagrożenie wyzyskiem seksualnym ma miejsce podczas kryzysów humanitarnych. Zagrożenie wyzyskiem seksualnym dotyczy zarówno samych dzieci, jak i opiekunów tych dzieci, mogących paść ofiarą wyzysku.

4) Zaniechywanie dziecka – jest to chroniczne lub incydentalne niezaspokajanie fizycznych i psychicznych potrzeb dziecka. Może przyjmować formę nierespektowania praw dziecka, co w rezultacie prowadzi do zaburzeń w jego zdrowiu i/lub rozwoju. Do zaniechywania dziecka dochodzi w relacjach dziecka z osobą zobowiązaną do opieki, wychowania, troski i ochrony.

5) Przemoc rówieśnicza (nękanie rówieśnicze, bullying) – ma miejsce gdy dziecko doświadcza różnych form nękania ze strony rówieśników. Dotyczy działań bezpośrednich z użyciem technologii komunikacyjnych (np. za pośrednictwem Internetu i telefonów komórkowych). Przemoc rówieśniczą obserwujemy, gdy szkodliwe działanie ma na celu wyrządzenie komuś przykrości lub krzywdy (intencjonalność), ma charakter systematyczny (powtarzalność), a sprawcy bądź grupa sprawców mają przewagę nad pokrzywdzonym. Obejmuje

a) przemoc werbalną (np. przezywanie, dogadywanie, ośmieszanie, zastraszanie),

b) przemoc relacyjną (np. wykluczenie z grupy, ignorowanie, nastawianie innych przeciwko osobie, szantaż),

c) przemoc fizyczną (np. pobicie, kopanie, popychanie, szarpanie),

d) przemoc materialną (np. kradzież, niszczenie przedmiotów),

e) cyberprzemoc/przemoc elektroniczną (np. złośliwe wiadomości w komunikatorach, wpisy w serwisie społecznościowym, rozpowszechnianie zdjęć lub filmów ośmieszających ofiarę za pośrednictwem Internetu bądź urządzeń telekomunikacyjnych), wykorzystanie seksualne – dotykanie intymnych części ciała lub nakłanianie/zmuszanie do stosunku płciowego lub innych czynności seksualnych przez rówieśnika,

f) przemoc uwarunkowaną normami i stereotypami związanymi z płcią (np. przemoc w relacjach romantycznych między rówieśnikami).

9. Osoba odpowiedzialna za standardy ochrony dzieci – pracownik wyznaczony przez dyrektora zakładu sprawujący nadzór nad prawidłowym stosowaniem standardów ochrony dziecka w zakładzie oraz ich aktualność.

10. Osoba odpowiedzialna za przyjmowanie zgłoszeń i interwencję – pracownik wyznaczony przez dyrektora zakładu odpowiedzialny na przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających dziecku i interwencję w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka (w tym składanie

zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka oraz wszczynanie procedury „Niebieskiej Karty”).

11. Dane osobowe dziecka – wszelkie informacje umożliwiające identyfikację dziecka, w tym jego imię i nazwisko, wizerunek.

Rozdział II. Kwalifikacja zagrożenia bezpieczeństwa dzieci i procedur interwencji

§2

1. Na potrzeby niniejszego dokumentu przyjęto następującą kwalifikację zagrożenia bezpieczeństwa dzieci:

1) istnieje podejrzenie popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka, np. wykorzystanie seksualne, znęcanie się nad dzieckiem lub popełniono przestępstwo;

2) doszło do innej formy krzywdzenia, niebędącej przestępstwem, takiej jak np. krzyk, kary fizyczne, poniżanie,

3) doszło do zaniedbania potrzeb życiowych dziecka (np. związanych z żywieniem, higieną czy zdrowiem).

2. Na potrzeby niniejszego dokumentu wyróżniono procedury interwencji w przypadku podejrzenia działania na szkodę dziecka przez:

1) rodziców/opiekunów prawnych dziecka,

2) inne osoby dorosłe (personel, inne osoby trzecie, w tym o nieustalonej tożsamości)

3) inne dziecko.

Rozdział III. Postanowienia ogólne

§ 3

1. Standard ochrony małoletnich został opracowany zgodnie z ustawą z dnia 28 lipca 2023 r. *o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. 2023 r. poz. 1606 z późn. zm.).

2. Celem standardu jest zapewnienie dzieciom ochrony przed krzywdzeniem i ustalenie procedur, zapewnienie pracownikom niezbędnych informacji w celu umożliwienia dbałości o dobro dzieci i ochrony dzieci przed przemocą, oraz zapewnienie dzieciom i/lub opiekunom niezbędnych informacji na temat obowiązujących zasad i procedur w zakładzie.

3. Standard został opracowany z uwzględnieniem sytuacji dzieci niepełnosprawnych oraz dzieci ze specjalnymi potrzebami.

4. Standard określa zasady i procedury zapewniające bezpieczeństwo małoletniego podczas przebywania w zakładzie, bezpieczne relacje między małoletnim a personelem, w szczególności zachowania niedozwolone wobec małoletniego, oraz zasady bezpiecznej rekrutacji personelu.

5. Standard obowiązuje we wszystkich komórkach organizacyjnych zakładu.
6. Personel zakładu zobowiązany jest do zapoznania się z standardem oraz zobowiązany jest do jego przestrzegania.

Rozdział IV. Rozpoznawanie i reagowanie na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci

§ 4

Kompetencje personelu

1. Personel zakładu posiada odpowiednią wiedzę i w ramach wykonywania obowiązków zwracają uwagę na symptomy krzywdzenia dzieci.
2. Personel zakładu monitoruje sytuacje i dobrostan dziecka.

§ 5

Zasady rekrutacji personelu

1. Przed zatrudnieniem danej osoby w zakładzie lub nawiązaniem współpracy w innej formie i powierzeniem jej obowiązków polegających na pracy z dzieckiem należy ustalić kwalifikacje tej osoby odpowiednie do pracy z dzieckiem.
2. Przed zatrudnieniem danej osoby w zakładzie lub nawiązaniem współpracy w innej formie zakład ma obowiązek sprawdzenia tej osoby w Rejestrze Sprawców na Tle Seksualnym.
3. Przed zatrudnieniem w zakładzie lub nawiązaniem współpracy w innej formie osoba kandydująca ma obowiązek przedłożyć informacje dotyczące karalności wynikające z art. 21 *ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich*.
4. Przed zatrudnieniem danej osoby w zakładzie lub nawiązaniem współpracy w innej formie związanej z pracą z dziećmi, osoba ta podpisuje Oświadczenie o zapoznaniu się ze Standardami ochrony małoletnich i zobowiązaniu do ich przestrzegania (załącznik nr 1). Brak zgody na podpisanie Oświadczenia uniemożliwia nawiązanie z tą osobą stosunku prawnego (zawarcie umowy o pracę/współpracy).
5. Oświadczenie zostaje włączone do akt osobowych pracownika lub dokumentacji wynikającej z zawarcia umowy cywilnoprawnej.

§ 6

Zasady bezpiecznych relacji personel – dziecko

1. Personel traktuje dziecko z szacunkiem i podmiotowo. Podmiotowy stosunek do dziecka oznacza, że podejmując decyzje dotyczące dziecka, należy poinformować je o tym, wysłuchać jego opinii oraz o ile to możliwe i bezpieczne, uwzględniać jego potrzeby.
2. Zasady bezpiecznych relacji personelu z dziećmi uwzględniają sytuację dzieci ze specjalnymi potrzebami, w tym niepełnosprawnościami.

3. Personel w kontakcie z dzieckiem:

- a) przedstawia się i określa swoją rolę w opiece nad pacjentem,
- b) komunikuje się z dziećmi w sposób życzliwy i cierpliwy, okazuje empatię i dobrą wolę w rozmowie,
- c) przekazuje dziecku informacje w sposób dostosowany do jego wieku, przy użyciu prostego języka; informuje o tym, co robi i co się z nim dzieje/będzie działo; sprawdza czy dziecko rozumie, co się będzie działo i jakie będą skutki działań medycznych lub terapeutycznych,
- d) zwraca się do dziecka po imieniu w formie preferowanej przez dziecko, respektuje jego tożsamość,
- e) zachowuje wrażliwość kulturową, szanuje i równo traktuje każde dziecko bez względu na jakiegokolwiek cechy, w tym specjalne potrzeby, niepełnosprawność, rasę, płeć, religię, kolor skóry, pochodzenie narodowe lub etniczne, język, stan cywilny, orientację seksualną, stan zdrowia, wiek, zdolności, przekonania polityczne lub status społeczny.

§ 7

Prawo do prywatności w zakresie leczenia

1. W trakcie badania należy zapewnić obecność rodzica, opiekuna dziecka lub innej osoby bliskiej wskazanej przez dziecko, chyba że dziecko, które ukończyło 16 lat, sobie tego nie życzy.
2. Należy respektować prawo pacjentów, którzy ukończyli 16 lat, do współdecydowania o własnym zdrowiu oraz metodach leczenia i otrzymywania pełnych informacji w tym zakresie.
3. Podczas czynności pielęgnacyjnych/higienicznych i związanych z ochroną zdrowia kontakt fizyczny z dzieckiem należy ograniczyć do czynności niezbędnych, adekwatnych do wieku i rozwoju dziecka i przeprowadzać je dbając o komfort pacjenta z poszanowaniem jego godności i intymności. Należy zawsze uprzedzać o swoim działaniu, pytać o zgodę opiekuna lub samo dziecko. Podczas badania medycznego należy odsłaniać ciało dziecka partiami.
4. Każde dziecko ma prawo aby opiekun towarzyszył mu podczas leczenia i korzystania ze świadczeń medycznych. Opiekun powinien być o bieżącej sytuacji medycznej dziecka i uczestniczyć w przygotowaniu do badania lub zabiegu.

§ 8

Ujawnienie krzywdzenia

W sytuacji ujawnienia krzywdzenia dziecka należy stworzyć mu możliwość wypowiedzenia się, przedstawienia swojego zdania/opinii, pamiętając, że może to być dla dziecka pierwsza i jedyna rozmowa (dziecko może już nie podjąć więcej prób poszukiwania wsparcia). Szczególnie ważne jest by:

- a) wyrazić swoją troskę poprzez deklarację, że się dziecku wierzy,
- b) zapewnić dziecko, że dobrze uczyniło podejmując rozmowę o doznanej krzywdzie,
- c) wyjaśnić dziecku, że nie jest winne zaistniałej sytuacji,
- d) jednoznacznie negatywnie ocenić każdą formę przemocy, dając wyraźny sygnał, że jest ona niedopuszczalna i należy jej zapobiegać/powstrzymać,
- e) należy odpowiednio poinformować dziecko, kto i jak zajmie się sprawą, w tym udzielić mu informacji, że podjęte zostaną działania zapewniające mu bezpieczeństwo.

§ 9

Zachowania niedopuszczalne

Członkowi personelu nie wolno:

1. nawiązywać z dzieckiem relacji o charakterze seksualnym lub romantycznym,
2. proponować dziecku alkoholu, wyrobów tytoniowych, substancji psychoaktywnych, jak również używać ich w obecności dziecka w czasie wykonywania obowiązków służbowych lub pobytu na terenie zakładu,
3. oglądać treści erotycznych i pornograficznych bez względu na ich formę w obecności dziecka, udostępniać dziecku treści erotyczne i pornograficzne bez względu na ich formę lub umożliwiać im zapoznanie się z tymi treściami,
4. utrzymywać wizerunku dziecka (filmowanie, nagrywanie głosu, fotografowanie) dla potrzeb poza służbowych,
5. przyjmować pieniądze, prezentów od dziecka i jego opiekuna ani wchodzić w relacje jakiegokolwiek zależności wobec dziecka lub opiekuna, które mogłyby prowadzić do oskarżeń o nierówne traktowanie bądź czerpanie korzyści majątkowych i innych,
6. utrzymywać niejawnych bądź ukrywanych kontaktów z dzieckiem, oraz kontaktów opartych na udzieleniu gratyfikacji albo wykorzystujących przewagę fizyczną, stosunek władzy bądź zależność dziecka,
7. składać dziecku propozycje, czynić komentarze niewłaściwych dla relacji personel – dziecko, dotykać dziecko w sposób, który może być uznany za nieprzyzwoity albo niestosowny,
8. używać wulgarnych słów, gestów i żartów, czynić obraźliwych uwag, nawiązywać w wypowiedziach do aktywności bądź atrakcyjności seksualnej,
9. stosować jakąkolwiek przemoc wobec dziecka, w tym polegającą na biciu, szturchaniu, popychaniu, a także izolować dziecko w zamkniętym pomieszczeniu, krępować ruchów poprzez wiązanie,
10. wyręczać lub nadzorować bezpośrednio dziecko m. in. podczas realizacji czynności samoobsługowych i higienicznych, ponad niezbędny poziom wynikający z wieku i potrzeb dziecka lub dbałości o jego bezpieczeństwo,

11. zawstydząć, upokarzać, lekceważyć, krzywdzić na dziecko,
12. spotykać się z dzieckiem poza godzinami pracy i/lub poza zakładem, utrzymywać kontakty poprzez prywatne kanały komunikacji (prywatny telefon, e-mail, komunikatory, profile w mediach społecznościowych) – z wyjątkiem sytuacji awaryjnych,
13. angażować lub zachęcać dziecko do jakiegokolwiek działalności niezgodnej z prawem lub stwarzającej zagrożenie dla dziecka.

§ 10

Obowiązki dyrektora w zakresie wdrażania i realizacji standardów

Do obowiązków dyrektora zakładu należy:

1. Nadzorowanie, delegowanie zadań oraz odpowiedzialności związanych z realizacją Standardów ochrony małoletnich w zakładzie do odpowiednich jednostek (np. dział kadr, IT).
2. Wskazanie osób odpowiedzialnych za:
 - a) przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających małoletniemu/podejrzeniach krzywdzenia dziecka i interwencję w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka (w tym składanie zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka oraz wszczęcie procedury "Niebieskiej Karty"), zwaną dalej „osobą odpowiedzialną za przyjmowanie zgłoszeń i interwencję”,
 - b) Standardy ochrony małoletnich w zakładzie i ich aktualizację oraz przygotowanie personelu zakładu do stosowania standardów i jego dokumentowanie, zwaną dalej „osobą odpowiedzialną za Standardy”.
3. Osoba wskazana w ust. 2 pkt a prowadzi ewidencję/rejestr ujawnionych lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobra małoletniego. Rejestr powinien zawierać informację o zgłoszeniu: ze wskazaniem osoby zgłaszającej, osoby podejrzewanej o krzywdzenie (opiekun, członek personelu, inne dziecko, inna osoba), rodzaju podjętej interwencji (zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa, wnioski o wgląd o sytuację rodziny, wszczęcie procedury Niebieskiej Karty) oraz daty interwencji. Dokumenty zebrane i wytworzone w związku z podejrzeniem krzywdzenia dziecka przechowywane są wraz z rejestrem.
4. Do obowiązków osoby wskazanej 2 ust. 2 pkt b należy:
 - a) dbałość o udostępnienie Standardów ochrony małoletnich na stronie internetowej zakładu oraz w miejscu dostępnym dla pacjentów,
 - b) monitorowanie znajomości przez personel zakładu przyjętych standardów (np. w formie ankiety).

§ 11

Podmioty współpracujące w przypadku, gdy ich działalność obejmuje kontakt z dziećmi, są zobowiązane do przestrzegania Standardów ochrony dzieci.

Rozdział V. Procedury interwencji w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa dziecka

§ 12

Kwalifikacja zagrożeń

1. Członek personelu, który podejrzewa, że dziecko jest krzywdzone ma obowiązek sporządzenia notatki służbowej i niezwłocznego przekazania jej osobie odpowiedzialnej za przyjęcie zgłoszenia.
2. W przypadku podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone, należy powiadomić opiekuna dziecka, a w sytuacji gdy osoba podejrzewaną o krzywdzenie jest opiekun dziecka, należy powiadomić – o ile to możliwe – niekrzywdzącego opiekuna.
3. W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka ze strony innego dziecka, należy powiadomić również opiekuna dziecka krzywdzącego.
4. Wszystkie osoby, które w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych powzięły informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania poufności, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.
5. Uproszczone schematy interwencji w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa dziecka stanowią załącznik nr 5 do Standardów ochrony małoletnich.

§ 13

Postępowanie w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka ze strony rodzica, opiekuna lub innych bliskich dorosłych

1. W przypadku podejrzenia, że życie dziecka jest zagrożone lub grozi mu ciężki uszczerbek na zdrowiu z uwagi na stosowanie wobec niego przemocy domowej należy zadbać o jego bezpieczeństwo i odseparować je od osoby podejrzanej o krzywdzenie oraz niezwłocznie poinformować Policję (i pogotowie, jeśli to konieczne), dzwoniąc pod numer 112. Poinformowania służb dokonuje członek Personelu, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu. Personel powiadamia przełożonego oraz niekrzywdzącego opiekuna dziecka.
2. W przypadku podejrzenia, że dziecko doświadcza przemocy z uszczerbkiem na zdrowiu lub wykorzystania seksualnego należy zadbać o jego bezpieczeństwo i odseparować je od osoby podejrzanej o krzywdzenie oraz niezwłocznie poinformować Policję (i pogotowie, jeśli to konieczne), dzwoniąc pod numer 112. Poinformowania służb dokonuje członek Personelu, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu. Personel powiadamia przełożonego oraz niekrzywdzącego opiekuna dziecka.
3. W przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka należy sporządzić pisemne zawiadomienie, opisujące dokładnie zdarzenie, ze wskazaniem danych pokrzywdzonego (imię, nazwisko, adres, PESEL) i potencjalnego sprawcy (co najmniej imię i nazwisko

i inne dane umożliwiające identyfikację, np. relacja do dziecka – ojciec, matka, miejsce zamieszkania albo miejsce pracy lub nauki) i przesłać je do najbliższej jednostki Policji lub prokuratury.

4. W przypadku, gdy dziecko doznaje innej formy krzywdzenia niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę ze strony rodziców, opiekunów prawnych lub innych domowników:

1) gdy zachowanie wobec dziecka stanowi przemoc domową⁵ należy wszcząć procedurę Niebieskiej Karty poprzez niezwłoczne (lecz nie później niż w terminie 7 dni) przesłanie formularza „Niebieska Karta – A” do przewodniczącego zespołu interdyscyplinarnego właściwego ze względu na zamieszkanie osoby doznającej przemocy domowej,

2) gdy istnieje podejrzenie, że opuszczenie przez dziecko zakładu w towarzystwie opiekuna grozi w dobro dziecka, w tym zagraża jego bezpieczeństwu, należy uniemożliwić oddalenie się dziecka, a ponadto niezwłocznie wystąpić do sądu rodzinnego o wydanie zarządzeń opiekuńczych,

3) gdy zachowanie nie stanowi przemocy domowej, a dziecko doświadcza np. zaniedbania lub relacje w rodzinie są w inny sposób nieprawidłowe (np. rodzice są niewydolni wychowawczo) – należy wystąpić do sądu rodzinnego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania dziecka z wnioskiem o wgląd w sytuację dziecka.

§ 14

Postępowanie w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka ze strony członka personelu zakładu lub innej osoby dorosłej.

1. W przypadku podejrzenia, że dziecko doświadcza przemocy z uszczerbkiem na zdrowiu, wykorzystania seksualnego lub/i zagrożone jest jego życie, należy zadbać o jego bezpieczeństwo i odseparować je od osoby podejrzanej o krzywdzenie oraz niezwłocznie poinformować Policję (i pogotowie, jeśli to konieczne), dzwoniąc pod numer 112. Poinformowania służb dokonuje członek Personelu, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu. Personel powiadamia przełożonego oraz opiekuna dziecka.

2. W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka ze strony członka personelu należy niezwłocznie odsunąć tę osobę od wszelkich form kontaktu z dziećmi, aż do czasu wyjaśnienia sprawy.

3. W przypadku wszczęcia postępowania karnego przeciwko członkowi personelu w związku

⁵ Przemoc domowa to jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie, wykorzystujące przewagę fizyczną, psychiczną lub ekonomiczną, naruszające prawa lub dobra osobiste osoby doznającej przemocy domowej, w szczególności narażające tę osobę na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające jej godność, nietykalność cielesną lub wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na jej zdrowiu fizycznym lub psychicznym, wywołujące u tej osoby cierpienie lub krzywdę. Do wszczęcia procedury nie jest wymagana zgoda osoby doznającej przemocy ani osoby stosującej przemoc (Art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 424 z późn. zm.).

z popełnieniem przestępstwa przeciwko dziecku należy bezwzględnie i natychmiastowo odsunąć tę osobę od wszelkich form kontaktu z dziećmi aż do czasu prawomocnego zakończenia postępowania.

4. Jeżeli zgłoszono krzywdzenie ze strony osoby wyznaczonej do prowadzenia interwencji, do przyjmowania zgłoszeń lub odpowiedzialnej za standardy ochrony dzieci, wówczas interwencja prowadzona jest przez dyrektora zakładu lub inną osobę wskazaną przez dyrektora.

5. Jeżeli zgłoszono podejrzenie krzywdzenia dziecka przez dyrektora zakładu, wówczas osoba odpowiedzialna za przyjmowanie zgłoszeń i interwencję w zakładzie powiadamia o zgłoszeniu organ tworzący zakład, a następnie podejmuje odpowiednią interwencję.

6. Interwencja w przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka polega na sporządzeniu pisemnego zawiadomienia, opisującego dokładnie zdarzenie, ze wskazaniem danych pokrzywdzonego (imię, nazwisko, adres, PESEL) i potencjalnego sprawcy (co najmniej imię i nazwisko i inne dane umożliwiające identyfikację) przesłaniu go do najbliższej jednostki Policji lub prokuratury.

7. W przypadku, gdy dziecko doznaje innej formy krzywdzenia niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę ze strony członka personelu – należy niezwłocznie zadbać o bezpieczeństwo dziecka i odseparować je o osoby krzywdzące. Gdy zachowanie było jednorazowe i o niewielkiej intensywności naruszenia dobra dziecka przełożony lub inna osoba wskazana przez dyrektora przeprowadza rozmowę dyscyplinującą z członkiem personelu. Zdarzenie należy zgłosić przełożonemu oraz opiekunowi dziecka.

8. W przypadku znacznego naruszenia dobra dziecka przez członka personelu, osoba odpowiedzialna za Standardy wraz z osobą odpowiedzialną za przyjmowanie zgłoszeń i interwencję przeprowadzają wspólnie wewnętrzne postępowanie wyjaśniające zdarzenie, określają kroki zapobiegające wystąpieniu takich sytuacji w przyszłości (np. aktualizacja standardów, obowiązkowe szkolenie) i nadzorują ich realizację.

§ 15

Postępowanie w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka ze strony innego dziecka

1. W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez inne dziecko przebywające w zakładzie, w miarę możliwości, należy przeprowadzić rozmowę z dzieckiem podejrzanym o krzywdzenie oraz jego opiekunami, a także oddzielnie z dzieckiem poddawany krzywdzeniu i jego opiekunami. Fakt przeprowadzenia rozmowy odnotowuje się w dokumentacji dziecka (dzieci).

2. W przypadku podejrzenia, że dziecko doświadcza przemocy z uszczerbkiem na zdrowiu, wykorzystania seksualnego lub/i zagrożone jest jego życie, należy zadbać o jego bezpieczeństwo i odseparować je od osoby podejranej o krzywdzenie oraz niezwłocznie poinformować

Policję (i pogotowie, jeśli to konieczne), dzwoniąc pod numer 112. Poinformowania służb dokonuje członek Personelu, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu. Personel powiadamia przełożonego oraz opiekuna (opiekunów) dziecka (dzieci).

3. Interwencja w przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka przez inne dziecko polega na sporządzeniu pisemnego zawiadomienia, opisującego dokładnie zdarzenie, ze wskazaniem danych pokrzywdzonego (imię, nazwisko, adres, PESEL) oraz potencjalnego sprawcy (co najmniej imię i nazwisko i inne dane umożliwiające identyfikację) i przesłaniu go do najbliższej jednostki Policji lub prokuratury.

4. W przypadku, gdy dziecko doznaje przemocy ze strony dziecka – członka rodziny (rodzeństwo, dalsza rodzina) należy rozważyć wszczęcie procedury Niebieskiej Karty w stosunku do opiekuna, który nie reaguje na krzywdzenie dziecka.

§ 16

Zasady dostępu do Internetu na terenie zakładu

1. Na terenie zakładu nie umożliwia się pacjentom, w tym dzieciom, dostępu do sieci Internet żadnymi kanałami.
2. Każdy komputer użytkowany przez personel, z dostępem do Internetu, jest chroniony hasłem.

§ 17

Udzielanie wsparcia dziecku po ujawnieniu krzywdzenia

W ramach udzielania wsparcia dziecku po ujawnieniu krzywdzenia przekazuje się informację o zdarzeniu do Ośrodka Pomocy Społecznej właściwego dla miejsca zamieszkania lub pobytu dziecka.

Rozdział VI. Monitoring stosowania standardów ochrony dzieci i realizacji standardów ochrony dzieci w zakładzie

§ 18

Monitorowanie realizacji standardów

1. Realizacja Standardów ochrony małoletnich w zakładzie jest monitorowana, poddawana ewaluacji i w przypadku stwierdzenia takiej konieczności – modyfikowana.
2. Osoba odpowiedzialna za standardy ochrony małoletnich:
 - 1) monitoruje w formie ankiety znajomość przez personel zakładu, nie rzadziej jak raz na dwa lata, przyjętych Standardów ochrony małoletnich,
 - 2) dokonuje oceny Standardów ochrony małoletnich co najmniej raz na dwa lata i w razie konieczności proponuje zmiany dyrektorowi mające na celu skuteczną ochronę dzieci przed krzywdzeniem.

**Załącznik nr 1 Oświadczenie o zobowiązaniu się do przestrzegania Standardów ochrony
małoletnich**

Oświadczenie o zobowiązaniu do przestrzegania Standardów ochrony małoletnich

(wzór)

Gliwice, dnia

Ja,

imię i nazwisko

oświadczam, że zapoznałam/-em się ze Standardami ochrony małoletnich obowiązującymi w Obwodzie Lecznictwa Kolejowego w Gliwicach – SPZOZ i zobowiązuję się do ich przestrzegania.

.....

podpis osoby składającej oświadczenie

**Załącznik nr 2 Oświadczenie o państwie lub państwach zamieszkania w ciągu ostatnich
20 lat**

Oświadczenie o państwie lub państwach zamieszkania w ciągu ostatnich 20 lat

(wzór)

Gliwice, dnia

Ja,
imię i nazwisko

oświadczam, że (należy zaznaczyć właściwe):

(1) nie zamieszkiwałam/em w ostatnich 20 latach w innych państwach niż Rzeczypospolita
Polska i państwo obywatelstwa.

(2)* zamieszkiwałam/em w ostatnich 20 latach w innych państwach niż Rzeczypospolita
Polska i państwo obywatelstwa, a to w następujących państwach

.....
nazwa/y państw/a

** w przypadku wybrania pkt 2, należy przedłożyć informację z rejestrów karnych tych państw. W przypadku gdy
nie przewiduje się sporządzenia informacji z rejestrów karnych lub prowadzi się w danym państwie rejestr
karnego – należy wypełnić załącznik nr 3 do Standardów ochrony małoletnich – Oświadczenie w przypadku
braku informacji z rejestru karnego*

.....
podpis osoby składającej oświadczenie

Jeżeli osoba zamieszkiwała w innym państwie niż Rzeczypospolita Polska i państwo obywatelstwa jest zobowiązany przedlo-
żyć zaświadczenie z Krajowego Rejestru Karnego w zakresie przestępstw określonych w rozdziale XIX i XXV Kodeksu Kar-
nego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu Karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U.
z 2023r. poz. 172 oraz z 2022 r. poz. 2600), lub za odpowiadające tym przestępstwom czyny zabronione określone w przepi-
sach prawa obcego. Podstawa prawna: art. 21 ust. 5, ust. 7 i ust. 8 Ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością
na tle seksualnym i ochronie małoletnich z dnia 13 maja 2016 r.. (Dz. U. z 2023 r. poz. 1304 j.t. z późn. zm.)

Załącznik nr 3 Oświadczenie w przypadku braku informacji z rejestru karnego

Oświadczenie w przypadku braku informacji z rejestru karnego

(wzór)

Gliwice, dnia

Ja,

imię i nazwisko

oświadczam, (1) że prawo w państwie obywatelstwa

nazwa/y państw/a

nie przewiduje sporządzenia informacji z rejestrów karnych lub nie prowadzi się rejestru karnego; (2) nie byłem/am prawomocnie skazany/a w żadnym z niżej wymienionych państw za czyny zabronione odpowiadające przestępstwom określonym w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art.207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, a także nie wydano wobec mnie innego orzeczenia, w którym stwierdzono, iż dopuściłem/am się takich czynów zabronionych, oraz że nie ma obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub ustawy stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi.

Jestem świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

.....

podpis osoby składającej oświadczenie

Podstawa prawna: art. 21 ust. 5, ust. 7 i ust. 8 Ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich z dnia z dnia 13 maja 2016 r. (Dz.U. z 2023 r. poz. 1304 j.t. z późn. zm.)

Załącznik nr 4 Lista instytucji, do których można skierować rodzica potrzebującego wsparcia dla siebie i dla dziecka

Lokalne ośrodki pomocy społecznej – oprócz wsparcia ekonomicznego, prawnego, mieszkaniowego, rzeczowego itd. wiele ośrodków oferuje również warsztaty podnoszenia umiejętności wychowawczych, kursy kompetencji rodzicielskich czy zajęcia w ramach „Akademii rodziców”. W OPS-ie istnieje ponadto możliwość uzyskania pomocy asystenta rodziny (na wniosek rodziców), a także zawnioskowania o asystenta osobistego osoby z niepełnosprawnością, jeśli rodzina posiada pod opieką dziecko z orzeczeniem o niepełnosprawności. Dla wielu rodzin możliwość uzyskania wsparcia asystenckiego jest tym, co ratuje dziecko i rodzinę przed trwałym kryzysem! Pomoc OPS-u jest nieodpłatna.

Ośrodki interwencji kryzysowej – placówki prowadzone przez powiaty. Oferują pomoc osobom, które doświadczają trudnej sytuacji życiowej i braku równowagi psychicznej na skutek m.in.: śmierci bliskiej osoby, choroby własnej, dziecka czy innej bliskiej osoby, rozwodu/rozstania, konfliktów w rodzinie, zagrożenia przemocą. W ośrodku prowadzone jest poradnictwo psychologiczne, interwencja kryzysowa, krótkoterminowa psychoterapia, organizowane są warsztaty i grupy wsparcia. Pomoc OIK-u jest nieodpłatna.

Poradnie psychologiczno-pedagogiczne – świadczą pomoc diagnostyczną i konsultacyjną, organizują kursy psychoedukacyjne i podnoszące kompetencje rodzicielskie (np. szkoła dla rodziców, warsztaty pozytywnej dyscypliny, warsztaty dla rodziców dzieci z ADHD). Pracują w nich zespoły orzecznicze, umożliwiające uzyskanie orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego, wczesnego wspomaganie rozwoju, indywidualnego toku nauczania itd. Pomoc PPP jest bezpłatna.

Specjalistyczne poradnie rodzinne – publiczne ośrodki świadczące pomoc psychologiczną i wsparcie dla par i rodzin. Udzielają konsultacji indywidualnych i rodzinnych, prowadzą psychoterapię dzieci i dorosłych, organizują warsztaty i grupy dla rodziców. Pomoc SPR jest bezpłatna.

Ośrodki wczesnej interwencji – oferują kompleksową, skoordynowaną, wielospecjalistyczną pomoc dzieciom do lat 7 oraz ich opiekunom (w zakresie opieki nad dzieckiem). OWI działają w ramach NFZ, potrzebne jest skierowanie od lekarza. W OWI dziecko może liczyć na m.in.: terapię wczesnego wspomaganie rozwoju, fizjoterapię, zajęcia logopedyczne i inne. OWI oferują pomoc dzienną i bezpłatną.

Ośrodki wsparcia dziennego (dawniej „światlice środowiskowe”) – pobyt dziecka w takim

ośrodkiem trwa kilka godzin (głównie po lekcjach), jest bezpłatny i dobrowolny, a oferta kierowana jest przede wszystkim do rodzin borykających się z trudnościami wychowawczo-opiekuńczymi, które wychowują dzieci w wieku szkolnym. W ośrodkach wsparcia dziennego dzieci mogą otrzymać posiłek, pomoc w odrabianiu lekcji, uczestniczyć w zajęciach socjoterapeutycznych, kompensacyjnych i innych.

Środowiskowe centra zdrowia psychicznego dla dorosłych oraz środowiskowe centra zdrowia psychicznego dla dzieci i młodzieży – oferują wsparcie dla dzieci oraz rodziców doświadczających kryzysu psychicznego i trudności rodzicielskich w formie indywidualnej, grup terapeutycznych i warsztatów. Centra działają w ramach NFZ.

Centra pomocy dzieciom – są to miejsca, w których dzieci pokrzywdzone przestępstwem oraz ich opiekunowie otrzymują pod jednym dachem kompleksową i interdyscyplinarną pomoc. Oznacza to, że sprawę dziecka, które trafi pod opiekę centrum, prowadzi od początku do końca grupa tych samych profesjonalistów. Na spotkaniach zespołu interdyscyplinarnego wspólnie podejmują decyzję, jakiego rodzaju wsparcia potrzebuje dziecko i jego opiekunowie. Strategię pomocy realizują – na ile jest to możliwe – pracownicy placówki: psycholodzy, lekarze, pracownik socjalny. Odbywa się tu również przesłuchanie sądowe dziecka, jeśli jest to potrzebne. Mapę tych miejsc znajdziesz na stronie: <https://centrapomocydzieciom.fdds.pl/>.

Ogólnopolskie i lokalne organizacje pozarządowe zajmujące się wspieraniem rodziców i dzieci. Warto zachęcić rodziców, aby sprawdzili i poszukali oferty dla siebie. Wśród dostępnych możliwości są między innymi: grupy wsparcia (dla rodziców małych dzieci, dla rodziców w żałobie, dla rodziców dzieci z niepełnosprawnością itd.), konsultacje i terapie psychologiczne, warsztaty i zajęcia psychoedukacyjne dla rodziców, warsztaty dla dzieci, punkty przedszkolne i wiele innych. Szereg organizacji oferuje wsparcie bezpłatnie.

**Lista kontaktów do instytucji i organizacji pomocowych działających
w otoczeniu zakładu**

Nazwa instytucji/organizacji	Dane kontaktowe
Ośrodek pomocy społecznej	Ośrodek Pomocy Społecznej w Gliwicach ul. Górnych Wałów 9, 44-100 Gliwice Telefon: (32) 335-96-00 Fax: (32) 230-80-27 E-mail: ops@ops.gliwice.eu
Ośrodek interwencji kryzysowej	Ośrodek Interwencji Kryzysowej ul. Władysława Sikorskiego 134 44 – 103 Gliwice Telefon: 32 335 41 50 – całodobowo! Telefon kom. 510-230-115 E-mail: oik@ops.gliwice.eu
Specjalistyczna poradnia rodzinna	Diecezjalna Specjalistyczna Poradnia Życia Rodzin- nego ul. Łużycka 1, 44-100 Gliwice Telefon: 507-389-948 Email: biuro@dorodzin.pl
Ośrodek wczesnej interwencji	Gliwice, ul. Słowackiego 58d tel. (32) 234-62-31
Ośrodek wsparcia dziennego	<p>Placówki wsparcia dziennego w formie opiekuń- czej:</p> <p>1. <u>Świetlica Ratowniczek</u> PCK – Oddział Okręgowy w Gliwicach ul. Wrocławska 16 44-100 Gliwice Tel.: 32 231 70 68 E-mail: pck.gliwice@wp.pl</p> <p>2. <u>Placówka wsparcia dziennego</u> Towarzystwo Wspierania Świetlicy dla Dzieci w Sośnicy ul. Skarbnika 35 44-103 Gliwice Sośnica Tel.: 792 394 913 E-mail: tws35@o2.pl</p> <p>3. <u>Klub-Czesio</u> Fundacja ARKA NOEGO ul. Błogosławionego Czesława 5 44-100 Gliwice Tel.: 668 630 980 fanGliwice@gmail.com</p>

Placówki wsparcia dziennego w formie pracy podwórkowej realizowanej przez wychowawców:

1. Trampolina
Fundacja SPORT-TRAVEL
ul. Chopina 39/46
41-600 Świętochłowice
placówka funkcjonuje w następujących lokalizacjach: Sośnica, Szobiszowice, Baildon, rejon ul. Pszczyńskiej, Chorzowskiej
Tel.: 502 689 969
E-mail: j.zieba@sport-travel.com.pl

Załącznik nr 5 Uproszczone schematy interwencji w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa dziecka

I. Schemat interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez rodzica lub opiekuna

1. W przypadku podejrzenia, że dziecko doświadcza przemocy z uszczerbkiem na zdrowiu, wykorzystania seksualnego lub/i zagrożone jest jego życie:

Zadbaj o bezpieczeństwo dziecka i odseparuj je od osoby podejrzanej o krzywdzenie.

Powiadom policję pod nr 112 lub 997.

Powiadom przełożonego.

Powiadom niekrzywdzącego rodzica/ opiekuna dziecka.

2. Gdy doznaje przemocy domowej, lub jest jej świadkiem:

Rozpocznij procedurę Niebieskie Karty poprzez wypełnienie formularza Niebieska Karta – A.

3. W przypadku podejrzenia, że opuszczenie przez dziecko zakładu w towarzystwie rodzica lub opiekuna prawnego godzi w dobro dziecka, w tym zagraża jego bezpieczeństwu, należy uniemożliwić oddalenie się dziecka i niezwłocznie wystąpić do sądu rodzinnego o wydanie odpowiednich zarządzeń opiekuńczych.

4. Gdy doświadcza zaniedbania potrzeb życiowych lub doszło do innego zagrożenia dobra dziecka, a także gdy zachowanie rodziców/opiekunów nie stanowi przemocy domowej lub nie jest jasne, jak je zakwalifikować – należy wystąpić do sądu rodzinnego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania dziecka z wnioskiem o wgląd w sytuację dziecka.

II. Schemat interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez osoby trzecie - pracownicy, osoby przebywające na terenie placówki, oraz inne osoby, które mają kontakt z dzieckiem

1. W przypadku podejrzenia, że dziecko: doświadcza przemocy z uszczerbkiem na zdrowiu, wykorzystania seksualnego lub/i zagrożone jest jego życie:

Zadbaj o bezpieczeństwo dziecka i odseparuj je od osoby podejrzanej o krzywdzenie.

Powiadom rodzica/opiekuna dziecka.

Zawiadom policję pod nr 112 lub 997.

Powiadom przełożonego.

2. Gdy dziecko pokrzywdzone jest innymi typami przestępstw:

Zadbaj o bezpieczeństwo dziecka i odseparuj je od osoby podejrzanej o krzywdzenie.

Powiadom rodzica/opiekuna dziecka o podejrzeniu oraz przełożonego.

Poinformuj na piśmie policję lub prokuraturę, składając zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa.

3. Gdy dziecko doznaje innej formy krzywdzenia, niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę (np. doświadcza jednorazowo innej przemocy fizycznej np. klapsy, popychanie lub przemocy psychicznej np. poniżanie, dyskryminacja, ośmieszanie):

Zadbaj o bezpieczeństwo dziecka i odseparuj je od osoby naruszającej jego godność.

Zgłoś zdarzenie przełożonemu i rodzicowi/opiekunowi dziecka.

Zwróć uwagę osobie, która przekracza granice dziecka, mówiąc np. „W tej Przychodni mamy zasadę, że życzliwie traktujemy dzieci, i obowiązuje to wszystkich dorosłych”.

III. Schemat interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez osobę nieletnią, czyli taką, która nie ukończyła 17. roku życia (przemoc rówieśnicza)

1. W przypadku podejrzenia, że dziecko: doświadcza ze strony innego dziecka przemocy z uszczerbkiem na zdrowiu, wykorzystania seksualnego lub/i zagrożone jest jego życie:

Zadbaj o bezpieczeństwo dziecka i odseparuj je od osoby podejrzanej o krzywdzenie.

Zawiadom policję pod nr 112 lub 997.

Powiadom rodziców/opiekunów obojga dzieci.

Powiadom przełożonego.

2. Gdy dziecko doznaje innej formy krzywdzenia, niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę, ze strony innego dziecka:

Zadbaj o bezpieczeństwo dziecka i odseparuj je od osoby podejrzanej o krzywdzenie.

Powiadom rodziców/opiekunów obojga dzieci.

3. Należy wystąpić do sądu rodzinnego właściwego ze względu na zamieszkanie dziecka o wgląd w sytuację dziecka krzywdzącego.

Załącznik nr 6 Wersja skrócona Standardów ochrony małoletnich

Standardy ochrony małoletnich

wersja skrócona

1. W przychodni zdrowia dbamy o dobro dzieci, powinieneś/powinnaś czuć się tutaj dobrze i bezpiecznie.
2. Jeżeli nie spodobało Ci się zachowanie personelu wobec Ciebie lub poczułeś się źle, możesz zgłosić to innemu pracownikowi przychodni.
3. Na wizyty i badania wchodzisz z rodzicem (mama, tata) lub opiekunem. Mogą być z Tobą przez cały czas, chyba że masz ukończone 16 lat i sobie tego nie życzysz.
4. Podczas badania lekarz wytłumaczy Ci co będzie robił i dlaczego.
5. Lekarzowi możesz powiedzieć wszystko, jest po to aby Ci pomóc.
6. Informacje o tym co Ci dolega, czego się boisz lub wstydzisz może być bardzo ważna podczas leczenia. Wtedy lekarz będzie mógł jak najlepiej Ci pomóc.
7. Zawsze możesz zadawać pytania lekarzom i pielęgniarkom jeśli czegoś nie rozumiesz.
8. Pamiętaj, że nikt nie może na Ciebie krzyczeć, obrażać, wyśmiewać, dotykać Cię bez Twojej zgody ani fotografować. W takich przypadkach zgłoś się do personelu przychodni.
9. W przychodni nie ma dostępu do Wi-Fi, a wszystkie komputery są dostępne tylko dla personelu i są zabezpieczone przed ich użytkowaniem przez Ciebie.